

Politicky hyperkorektné, „prijateľné“ Vianoce a fanatické nepriateľstvo voči spiritualite a duchovnému odkazu Vianoc

- CZ24 News | 22. prosince 2021

Nepriateľstvo voči Vianociam nie je nové. Tento sviatok iritoval vždy, či už pohanov, protestantov, liberálov alebo komunistov. V komunistickom „tábore“, ako ho súdruhovia nazývali, sa najprv snažili Vianoce potlačiť (viď Sovietsky zväz, kde prevzala úlohu Vianoc oslava Nového roku; a pre mnohých Rusov túto úlohu hrá dodnes). V strednej Európe to hneď „vzdali“ a sústredili sa radšej na zmenu obsahu vianočných sviatkov.

Príkladom išiel súdruh Zápotocký, ktorý vo svojom slávnom vianočnom prejave z 50. rokov odhalil, že „... buržoázia preto vymyslela Ježiška, ktorý sa narodil v chlieve, aby si robotnícka trieda zvykala na život ako v chlieve.“ A radostne dodal, že „... doba sa mení. Ježiško dospel, narástla mu sivá brada, má teplý kožuch a volá sa Dedo Mráz. ... Prichádza k nám zo Sovietskeho zväzu a na cestu mu nesvieti jedna „betlehemska“ hviezda, ale tisíce červených hviezd na našich znárodnených fabrikách.“

Táto koncepcia „Deda Mráza“ sa s drobnými zmenami zachovala až do roku 1989, a to predovšetkým na „klérofašistickom“ Slovensku, pretože tam od Ježiška a sv. Mikuláša hrozilo väčšie nebezpečenstvo. V Česku sa sv. Mikuláš ako folklórna figúrka smel objavovať v televíznych komédiách a rozprávkach. Každý rok nám teda hlásateľka v televízii oznámila, že sa blížia „sviatky zimy“ a deti písali do televízie, aby im pustili na tie „sviatky zimy“ Winetoua a Old Shatterhanda. Doma však potom väčšina obyvateľov neslávila ohlasované „sviatky zimy“, ale Narodenie nášho Pána Ježiša Krista, vrátane komunistov.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Po nežnom prevrate sa všetci nahrnuli do kostolov. Niektorí preto, aby sa po 40-tich rokoch pozreli, či to tam vyzerá rovnako, ako keď tam boli naposledy (nevyzeralo), súdruhovia, učitelia a štátni úradníci preto, lebo sa už nemuseli skrývať pred nadriadenými (boli tam totiž aj tí nadriadení), nuž a obyčajní kresťania s naivnou vierou, že sa skončili zlé časy.

Prešlo 30 rokov a na tom Západe, ktorí si kresťania vo východnej Európe tak idealizovali, sa odohráva vojna proti Vianociam v takom rozsahu, o akom sa súdruhom v strednej Európe (Sovietsky zväz bol niečo iné) ani len nesnívalo. Veď komu by vtedy napadlo, že aj súkromná zmienka o Vianociach by mohla nejaké individuum urážať natolko, že poženie kresťana pred súd. Na Západe to dnes nie je nič neobvyklé.

Zdroj: wikimedia commons

To, že prvé na rane sú štátne inštitúcie a verejné priestory, je samozrejmé, tie mal pod kontrolou aj súdruh. V USA, Kanade či EU sa tým pádom rozpútal hotový hon na Vianoce. V snahe (umelej alebo vážne myslenej), aby sa žiadna menšina necítila urazená a diskriminovaná, je verejná prezentácia Vianoc systematicky potláčaná. Už v 70. rokoch sa medzi ľavičiarimi v anglofónnom priestore, kde pomenovanie Vianoc – Christmas, obsahuje meno Ježiša Krista, rozšírila móda vynechávať toto meno a používať skrátené označenie „X-mas“. To však bol len začiatok.

Postupom času, s prílivom imigrantských más, ktoré mali nahradiť ako noví revolucionári v predstavách neomarxistov bývalú revolučnú robotnícku triedu, sa verejné slávenie Vianoc začalo vnímať ako urážka iných náboženstiev, agnostikov a ateistov. Štátna moc, okupovaná ľavicovými liberálmi v celom euroatlantickom priestore, sa rozhodla rázne zakročiť.

Najprv sa začalo v školách. Každoročné vianočné besiedky sa stali údajnou nočnou morou pre malých moslimov a tak, aby nedochádzalo ku konfliktom s moslimskou komunitou, boli besiedky zrušené. Námetka, že malý moslim nemusí predsa na besiedku ísť, bola diskriminačná, lebo tým pádom by bol vyčlenený z kolektívu. Čiže zrušiť. Prípadne nahradiť školením o židovskom sviatku Chanuka alebo africkom sviatku Kwanzá.

Samozrejme, aj tieto trendy majú svoju avantgardu. Ako vždy – od 60. rokov sú to práve univerzity, liahne ľavicového extrémizmu, ktoré prídu s nejakým duchaplným nápadom. Najprv to boli len samotní ľavicovo-liberálni študenti, avšak ako starli a prevzali funkcie po starých profesoroch, stal sa ich postoj oficiálny. Už v roku 1988 dekan Michiganskej právnickej školy zakázal spev vianočnej hudby.

Potom nasledoval verejný priestor. Štát ruka v ruke s biznisom postupne vytlačil Vianoce. Štát s odvolaním sa na sekulárny charakter spoločnosti a biznis s odvolaním sa na diskrimináciu

zákazníkov. Štátni zamestnanci dostali zákaz verejnej prezentácie Vianoc a z obchodných domov zmizli betlehemy, ktoré tam ešte pred 30-timi rokmi bežne figurovali. Začali sa tlačiť pohľadnice, na ktorých je napísané slovné spojenie „sezónne sviatky“, čo je názov tak neutrálny a impotentný, že prekonal ešte aj komunistické „sviatky zimy“.

Niežeby predtým po amerických supermarketoch nepobehoval protestantsko-slobodomurársky Santa Claus, ktorý akoby z oka vypadol sovietskemu Dedovi Mrázovi, len držal v ruke Coca-Colu a na cestu mu nesvietili červené znárodnené hviezdy, ale biele a žlté. Avšak dnes sa vníma akákoľvek zmienka o Vianociach ako *faux pas*. A tlak sa stále zväčšuje.

Politici, aj tí tzv. kresťanskí, ak už majú tú odvahu verejne sa prezentovať na nejakej vianočnej oslave, tak sa zároveň zúfalo tlačia na všetky oslavy iných náboženstiev či etník, len aby odčinili svoju vinu a dali jasne najavo, že síce sú kresťanmi, ale ak by to bolo nutné pre dobro demokracie a slobody, tak sa stanú hocičím ďalším.

Poslednou stavovskou skupinou, ktorá ešte nepresedlala na „politicky korektné“ Vianoce sú kňazi. Avšak podľa toho, ako sa dokonale prispôbili liberálnemu svetu, by sa dalo skôr usudzovať, že jediné, čo im v tom bráni, je ešte zvyšok profesionálnej cti, ktorá im velí, že predsa nemôžu brať peniaze za niečo, čomu by neverili. Aj keď, kto vie? Stačí si pozrieť nižšie kňaza z Cremony.

Pozrime sa teda na niektoré najvypuklejšie prípady hromadnej nákazy „politickej korektnosti“ a s ňou súvisiacich psychických porúch:

Vo Veľkej Británii platí už od roku 2006 zákaz pre všetkých štátnych zamestnancov „naznačovať“ kresťanský obsah vianočných sviatkov. Zákaz zahŕňa aj posielanie pohľadníc, na ktorých je uvedené slovo „Christmas“. Aby nikto neupadol do pokušenia, nechávajú si štátne inštitúcie, počnúc parlamentom a končiac miestnou poštou, tlačiť politicky korektné pohľadnice.

V roku 2009 boli vianočné trhy v škótskom meste Dundee premenované na „trhy zimných svetiel“.

Anglický Červený kríž (!) zakázal v roku 2010 vo svojich pobočkách betlehemy a stromčeky. Jeho pracovníci majú zakázané akékoľvek kresťanské symboly. Nakoniec sa pravdepodobne premenujú.

V roku 2012 sa mestská rada v Bruseli rozhodla, že nepovolí postaviť tradičný vianočný strom na námestí, pretože by mohol dráždiť moslimov. Stromček bol nahradený kovovou svietiacou konštrukciou. Nakoniec sa však moslimovia pokúsili aj tento „strom“ vyhodiť do vzduchu, ale výbušnina bola príliš slabá.

Zdroj: Flickr

V roku 2013 bolo obyvateľom berlínskej štvrte Kreuzberg odporúčané, aby neoslavovali Vianoce, lebo to uráža miestnych Turkov.

V tom istom roku poslala vláda španielskej provincie Astúria školám obežník s nariadením, aby vyškrtli názov „vianočné prázdniny“. Majú byť nazývané „zimnými“. Astúrcanov však predbehli o pár týždňov vo Valónsku.

Pozadu nezostali ani pokrokoví katolíci. Kňaz v talianskom meste Cremona rozhodol v roku 2016, že na miestnom cintoríne už nebude tradičný betlehem, pretože by to mohlo uraziť moslimov, hinduistov a ateistov.

Vo Francúzsku platí od 6. októbra 2017 nariadenie, ktoré zakazuje stavať betlehemy na verejných priestranstvách. Iniciatíva vzišla z Asociácie francúzskych starostov, ktorí argumentovali lojalnosťou k hodnotám Republiky. Poukázali na proticirkevný zákon z roku 1905, ktorý zakazuje akýkoľvek náboženský symbol na verejných miestach.

Kurióznou formu korektného šialenstva predviedol obchodný reťazec Tesco v Spojenom kráľovstve. V roku 2017 v jeho vianočnej reklame vystupovala moslimská rodina namiesto kresťanskej. Mladá moslimka držala v ruke papierovú (100 % ekologickú) tašku s nápisom: „Každý je vítaný“. Na námietky kresťanov zástupcovia Tesca odpovedali, že: *„Vianoce si môžu užiť všetci, bez ohľadu na náboženské vyznanie.“*

Podobných bláznovstiev je plný celý „euroatlantický“ priestor. Čo tomuto teroru chýba zatiaľ na krvavosti, to doháňa neuveriteľnou hlúposťou. A podľa množstva energie, ktorú vykazujú „slniečkári“ celej planéty, sa evidentne máme na čo tešiť aj do budúcnosti.

AUTOR: Branislav Michalka

ZDROJ: christianitas.sk